

XXVIII.

Forslag til Lov

om

Bygningsfredning.

(Fremsat i Lændstinget den 17. Oktober 1917 af Undervisningsminister *Keiser-Nielsen*.)

§ 1.

Undervisningsministeriet lader udarbejde en stedordnet Fortegnelse over verdslige Bygninger eller Bygningsdele, der skal undergives en begrænset Fredning. Paa Fortegnelsen, der revideres hvert 5te Aar, maa til enhver Tid kun optages Bygninger eller Bygningsdele, som har kunstnerisk eller historisk Værdi og tillige som Regel er over 100 Aar gamle.

§ 2.

De paa denne Fortegnelse opførte Bygninger (Bygningsdele) deles efter deres større eller mindre kunstneriske eller historiske Værdi i to Klasser, omfattende

A. Bygninger, hvis Værdi i ovennævnte Henseende maa siges at være saa fremragende, at deres Nedrivning, Forvanskning eller Vanrøgt vilde betyde en kendelig Mindskning af Nationens Kulturskatte.

B. Bygninger, hvis Værdi vel er mindre væsentlig, men hvis Bevaring dog er ønskelig.

Afgørelsen af, om en Bygnings Værdi i fornævnte Henseende er tilstrækkelig stor til, at Bygningen skal optages paa Fortegnelsen, saavel som Afgørelsen af, om den skal henføres under Klasse A. eller Klasse B., træffes af Ministeren, og Spørgsmaalet kan ikke af de paagældende indbringes for Domstolene.

§ 3.

Til Prøvelse af alle Spørgsmaal vedrørende Bevaring af de paa Fortegnelsen opførte Bygninger eller Bygningsdele nedsættes af Undervisningsministeriet en Kommission, „det særlige Bygningssyn“, paa 5 Medlemmer, blandt hvilke skal være Direktøren for Nationalmuseets 2den Afdeling og en af Kunstakademiet udpeget Arkitekt. Ministeriet beskikker Kommissionens Formand.